

Μνημόσυνο για τον Εθνομάρτυρα Κυπριανό στην Κύπρο

Εκκλησία της Κύπρου / Ι.Μ. Κωνσταντίας και Αμμοχώστου

Την Κυριακή, 7 Ιουλίου 2019, τελέστηκε Αρχιερατική Θεία Λειτουργία στον Ιερό Ναό Αγίων Πάντων Δερύνειας (σ.σ. Κύπρος) προϊσταμένου του Πανιερωτάτου Μητροπολίτου Κωνσταντίας και Αμμοχώστου κ. Βασιλείου, πλαισιούμενου από τους εφημερίους του ναού και διακόνους της Μητροπόλεως.

Τελέστηκε επίσης το ετήσιο μνημόσυνο του εθνομάρτυρος Αρχ. Κυπριανού και των συν αυτών αναιρεθέντων κατά την 9η Ιουλίου 1821.

Στο τέλος της Θ. Λειτουργίας ο Πανιερώτατος προεχείρησε σε πνευματικό τον εφημέριο του ναού π. Ανδρέα Κυριάκου.

Προσφωνώντας τον προσφερόμενο κληρικό, ο Μητροπολίτης Κωνσταντίας Βασίλειος, αναφέρθηκε στην πνευματική ωρίμανση η οποία απαιτείται για την ανάληψη ενός τέτοιου υψηλού έργου και η οποία κατά την κρίση του, ως ποιμενάρχου της επαρχίας αυτής, έχει έλθει στην προσωπικότητα του π. Ανδρέου.

Λαμβάνοντας αφορμή από την ευαγγελική περικοπή (Κυριακής Γ' Ματθαίου) στην οποία ο Ιησούς Χριστός μας διδάσκει πως πρέπει να συμπεριφερόμαστε στη ζωή μας, τονίζοντας μας ότι εάν «ο οφθαλμός/το μάτι μας είναι σκοτεινό και δεν μεταδίδει το φως, τότε ποιο φως μπορούμε να μεταδώσουμε κατεξοχήν εμείς οι κληρικοί που έχουμε ταχθεί από τον ίδιο το Θεό να μεταφέρουμε το φως του Ευαγγελίου;».

Και εάν αυτό το φως (που πρέπει να μεταδώσουμε) είναι σκοτάδι, τότε ας αναλογιστούμε πόσο σκοτάδι έχουμε μέσα στη ψυχή μας στην πνευματική μας υπόσταση.

Αυτό το φως, σύμφωνα και με την διδασκαλία των ησυχαστών πατέρων της Εκκλησίας του 14^{ου} αι. με προεξάρχοντα τον Άγιο Γρηγόριο τον Παλαμά, αποκτάται μέσα από την προσευχή και τη συνεχή άσκηση μπορεί κανείς να αποκτήσει αυτό το φως ή και να δει ακόμα το άκτιστο φως του Θεού για να μπορέσει να το μεταφέρει στους άλλους ανθρώπους. Μέσα από την προσευχή και τις ακολουθίες της Εκκλησίας, μπορούμε να λαμβάνουμε αυτό το φως και τη χάρη του Θεού.

Τόνισε επίσης ότι «η άσκηση του μυστηρίου της ιεράς εξομολόγησης από ένα κληρικό και κατ' επέκταση το έργο του πνευματικού, δίδεται, ανατίθεται από τον επίσκοπο, ο οποίος έχει την ποιμαντική και πνευματική ευθύνη για το λαό του Θεού και ειδικότερα σε μια αρχιερατική περιφέρεια. Εάν ο επίσκοπος κρίνει ότι, πρέπει να αναθέσει αυτό το έργο, το αναθέτει. Πλην όμως, εάν ο επίσκοπος - παρακολουθώντας το έργο των πνευματικών - κρίνει ότι πρέπει να αφαιρέσει αυτό το έργο, το αφαιρεί, για να μην επέρχεται σκανδαλισμός των πιστών είτε για να μην χρησιμοποιείται το μυστήριο της ιεράς εξομολογήσεως για αλλότριους σκοπούς. Ο σκοπός είναι να οδηγούνται οι άνθρωποι μέσα από την εξομολόγηση και τη μετοχή στα μυστήρια στην σωτηρία και στην αιώνια βασιλεία του Θεού».

Κάλεσε τέλος τον νεοχειροθετηθέντα, να έχει «απόλυτη συνείδηση στο έργο το οποίο η χάρη του Θεού τον καλεί να αναλάβει, έχοντας πάντοτε κατά νου ότι, όχι μόνο στον επίσκοπο θα κληθεί να αποδώσει λόγο αλλά και στον ίδιο τον Κριτή κατά πόσο έχει επιτελέσει αυτό το έργο, οδηγώντας και καθοδηγώντας τους ανθρώπους συνεχώς στους πνευματικούς αγώνες, στην πνευματική πορεία και στην πνευματική βασιλεία του Θεού».

